Ч. 170. Неділя 13 серпня (31 липня) 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.
Письма приймають ся лиш франковані.
Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.
Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справа загального права виборчого на Угорщині. — Поди в Росиї. — Мирові переговори в Портсмес

Здає ся, що правительство угорске, заповідаючи заведенє загального права виборчого, зашахувало досить сильно сполучену мадярску опозицию, бо викликала в широких кругах надію на то право а з тим і змаганє, щоби залишити справу войскову а подбати о заведенє загального права виборчого. Справа стала так важна, що виконуючий комітет сполученої опозициї, завізваний всілякими зборами народними, зібрав ся вчера на раду, щоби поминаючи поки-що справи войскові, старати ся здійстнити справу загального права виборчого. Комітет заявив, що коаліция не робила при виборах ніякої обіцянки. А що в коаліциї лиш партия независимости і нова партия домагають ся загального права виборчого, длятого адреса до короля містила в собі лиш жаданє розширеня права виборчого. Однакож кожда партия, коли та справа стане актуальною, займе супротив неї становище, не жертвуючи зовсім домагань своєї проґрами. Правительство лиш зі взглядів тактичних, щоби зіпхнути національні жаданя на дальший плян, поставило справу виборчу на перший плян.

Так доказує комітет коаліциї і так єсть дійстно, але ціле зашахованє сполученої опозициї ось в чім. Кошут і єго партия домагали ся лиш розширеня права виборчого а не загального права; їм розходило ся о то, щоби на всякий случай при виборах забезпечити більшість Мадярам. Тимчасом правительство заповіло, що возьме ся до заведеня загального права виборчого і тим викликало надію в ріжних партиях суспільних і національних. Вчера приходила до Кошута партия християньско-социяльна і запитувала, яке становище займає коаліция в справі загального права виборчого. Кошут отже покликав ся на повисшу заяву виконуючого комітету коаліциї і додав, що партия независимости (отже вже не коаліция) єсть за загальним правом виборчим, котре однако може бути лиш в той спосіб здійстнене, щоби „народний характер угорскої державы під ніяким взглядом не був скомпромітований". Се значить иншими словами, Кошут і єго партия хотять загального права виборчого лиш для Мадярів, а правительство, бодай як доси, не робить ніякої ріжниці.

На нинішний день сподівають ся в Росиї оголошеня царского указу в справі якоїсь конституциї чи реформи. Доси о тім нема ще ніякої вісти, а зато наспіла слідуюча: „Правит. Вєстнік" доносить: Проєкт закона, котрий був предметом нарад конференциї під проводом царя від 1 до 6 серпня, а дотикав участи заступників народу у виготовлюваню і вступних нарадах над законами, призначеними після основних законів до предложеня за посередництвом государственного совіта цареви, змінений відповідно до бажаня царя і в тій зміненій формі буде на єго приказ предложений до затвердженя. — Нема сумніву, що ся звістка то засьпів до царского указу, котрий певно не відступить від „основних законів" самодержавія і чиновництва а представителям народу зробить ту ласку, що допустить їх до „вступних" нарад над проєктами законів, значить ся, удостоїть їх тої чести, що они будуть могли приїхати до Петербурга і там всепокірнійше поклонити ся міністрам та послухати найсмиреннійше їх приказів.

О церемонії врученя японьских условий мира доносять тепер: Бар. Комура зійшовшись з Віттем, добув з кишені обширний акт і сказав по анґлійски: Отсим маю честь предложити Вам условя, під котрими мій цісар згодить ся на заключенє мира. Відтак вручив Вітте'му акт. Условя списані по анґлійски і до них долучений переклад францускій. Комура хотів додати ще устні поясненя, але Вітте взявши той акт, заявив, що поки що мусить перервати засіданє, бо мусить ті условя зателеґрафувати цареви і сформулувати відповідь на них. Комура згодив ся на то і засіданє перервано. Вітте завізвав зараз телефонічно прочих членів російскої депутациї на засіданє і уложено

---

9)

Норвеґія і Швеция.

(Історично-етноґрафічна розвідка. — Написав К. Вербин).

Часть друга.

II.

Над озером Венер. — Християнія. — До озер Фрівен.

(Дальше).

Сунне то хорошенько собі місточко, положене по обох боках тої вузонької шийки, що сполучає оба озера, горішний і середний Фрікен. Деревляні доми, ясно помальовані виглядають як хороші двірки. Рільне господарство знаходить ся тут в руках зажиточних господарів, а торговля деревом єсть в найбільшім розцьвіті. Таки зараз коло моєї гостинниці гудить і скрипить великий тартак. Показують ся деякі гості, що приїхали сюди на літо. Як з того горба, на котрім стоїть церков, так і з всіляких иньших представляє ся прекрасний вид на широку, филясту долину, на котрої другім кінци підпимають ся хорошими лініями лісисті гори, а гень далеко межи лісами видніє ся озеро Роттен.

По вечери їдемо дальше на малім пароході, на котрім що правда лиш дуже скромне уряджене, але за то знамените сніданє, і на конець перепливаємо через вузку шийку та стаємо на горішнім озері. Тут представляє ся нашим очам далеко величавійший образ, як попередні. Гори в глубині перед нами стають численнійші і збирають ся в значне пасмо, що робить на нас сильне враженє. На прогалинах серед лісів і полянках на високих берегах показують ся заєдно червоні хатки, що виглядають, як би там десь приліплені до скал висіли у воздусі, але они все-таки не можуть мені пояснити тої обставини, що на наш корабель прибуває щораз більше дуже елеґантних панів і дам, котрі всїдають на зовсім самотних пристанках, положених перед лісами. Мене поучили, що там в лісах, далеко одні від других перебувають високо-образовані властителі ґрунтів і богаті торговельники дерева, котрі жиють з собою в тісних товариских зносинах. На сих причалах потверджує ся то спостережене, яке я зробив вже в Сунне. Шведки всіх станів повозять дуже радо маленькими однокінними візками то на двох то на чотирох колесах, на котрих з переду можуть сидіти дві особи, а з заду єсть місце для слуги. Такими візками їздять они далеко по краю. Ось з'їзджає із стрімкої гори жвавим труском такий візок, а в нім повозить молода дама, що везе свою товаришку до парохода; там їде якесь супружество, і жінка держить поводи в руках, а там знов їде якась дама сама одна зі своїм слугою.

То само, але ще частійше, можна побачити й у простих селян. То не шпорт. Маленький грубий коник то важний приятель для Шведа, що жиє віддалік від великого руху, і він привязує ся до такого коника як до свого пса. Такий коник мусить робити далеку і тяжку дорогу, а то лежить вже в природі женщини, що она від молодих літ привикає до так важного товариша дому, що возить єї почерез скали і гори, а зимою по снігу і помагає їй удержувати звязь з другими людьми, і длятого любить вести єго власною рукою.

Дуже хорошою єсть також тота вузка закутина, в котрій перед тартаком і лодками повними тертиць стає наш корабель в Торсбі, на північнім кінци горішного озера Фрівен. Вибираю ся зараз з гостинниці на проход і переходжу через велике селяньске обійстє з красним городом над млинівкою. Входжу на живописне горбовате побереже, передомною отвирає ся повабний маленький кусник виду на озеро, а відтак показують ся високі сині гори, що вкриті лісами тягнуть ся далеко передомною. Вірю охотно тому, що вандрівка або їзда на однокіннім візочку з двома колесами почерез той темний сьвіт гірский показує таке множество красних сторін, що навіть самі Шведи ледви чи всіх їх знають. Так казали мені, коли я сидів в маленький громадці напів позаду нашої високо положеної гостинниці та дивив ся на кусень озера, на гори і на тартак в долині, обведений густо корчами білих рож. То, бачите, пора рож, тепер при кінци липня.

депешу до царя Николая. Відповіди від царя на японьскі услівя миря сподівають ся на нинї і она вже або в ночи наспіла до Порсмес або нинї вручать єї бар. Комурі. На нинї рано на пів до 10 год. була також назначена конференция. У відповіди царя буде сказано, котрі услівя можна взяти під нараду. З черги подали би відтак Японці до відомости Росиян остаточне мінімум своїх жадань і не скорше вели би дальші переговори, аж їх услівя були би в засаді приняті.

Після наспівшої нинї з Порсмес вісти засїданє мирових повновластників відложено аж до понедїлка. Делеґати российскі характеризують услівя японьскі яко дуже тяжкі і вказують на то, що крім двох головних жадань, що до котрих Вітте одержав з гори приказ від царя, щоби на них не згодити ся, також і жаданя що до обмеженя власти российскої на мори і в справі ловлї риб вражають Росию дуже прикро і взагалї не можуть бути приняті. — Після „Daily Telegraph“ Росия готова признати протекторат Японії в Кореї, лиш щоби Японці на российскій граници не ставили кріпостий. Росия віддасть зелїзницю в Манджурії і виречесь своїх прав в сторонах, які заняв Ояма, відступить Порт Артур і Дальний, признасть Японцям право ловлї риб на Сахалїні, але не згодить ся нїколи на заплаченє відшкодованя і на відступленє Сахалїна.

Новинки.

Львів, дня 12 серпня 1905.

— **Нова стация телеґрафічна.** З днем 16 с. м. буде отворена в Любичи королївскій, повіта равского, при тамошнім урядї почтовім стация телеґрафічна з обмеженою дневною службою.

— **Примір для других.** В Парищи, надвірняньского повіта знайшли ся такі розумні господарі, що заложили там для неписьменних вечірний курс. На той курс можуть учащати й ті, що уміють читати і писати і для котрих визначено окремі години для доповняючої науки. Основателї сего курсу — і се іменно важна і рідка у нас річ — приняли приватного учителя і утримують єго власним коштом. Наука розпочалась з днем 1 с. м. Учащаючих є 35 осіб старших і молодших. Велику заслугу положили в заснованю курсу ґазди: Василь Андрусяк (відступив хату, де сходять ся на науку і допоміг материяльно), Василь Сукновский, Дмитро Яковойко, Іван Левицкий, Олекса Батир; они не щадили своїх трудів і заходів, доки не довершили дїла. Так би робити й всїм нашим селянам, а щезла би темнота; з просьвітою настав би й добробит в нашім народї.

— **В Черновцях** відбудуть ся нинї, в суботу конституючі загальні збори „Товариства для плеканя української пісні, музики і штуки драматичної в Черновцях“. Товариство се має обіймати школу музичну, яка вже цїлий рік істнувала провізорично при „Буков. Бояні“.

— **В Жиравцї,** львівского повіта, заспосновано пожарний „Сокіл“ на статутї „Сокола“ у Львові. Ц. к. Намістництво вже затвердило статут.

— **Значна крадїж.** До замкненого помешканя панї Марії Е. в Ринку ч. 26 закрав ся оногди злодій і вкрав: золотий мужеский годинник з монограмом на верхній куверті А. Е. з написею в середині „Від товаришів 13. 6.“, золотий ланцушок з сильветкою з монограмом А. Е. і двома фотоґрафіями, ковтки і брошку з шафірів і брилянтів, ковтки і брошку коралеву, золоту бразлету з рубінами і брилянтами, бразлету ланцушкової роботи з причінкою, 12 срібних ложочок до кави золочених в десенї, 6 ложочок до кави з монограмом Z. E., 6 ложочок до кави з монограмом E. M., 9 ложок столових з монограмом M. R., 12 пар ножів і вилок, 6 ножиків десерових, короткий золотий ланцушок дамский з причінкою, ковтки, брошку з рубінами, ситце до чаю, 3 ложки до полумисків, 3 дукати і старі золоті монети.

— **Нещасливі пригоди.** Цукорничий практикант Брандель, стоячи оногди в сїнех одної з реальностий при ул. Городецкій, бавив ся сьвіжо купленим револьвером. Нараз револьвер вистрілив а набій пробив єму праву долоню. Раненому подала поміч стация ратункова. — В громадї Вербівцї, борщівского повіта, утопив ся оногди в Збручи 10-лїтний син тамошного селянина Петра Щепановского.

— **Про катастрофу коло Шпремберґа** в Прусах, про котру ми сими днями доносили, так розповідає один очевидець: Поспішний поїзд з Берлина виїхав о 3 год. 23 мін. по полудни і дійшов до стациї Шпремберґ. За сею стацією зелїзничий шлях вбігає в ліс і скручує під кутом 120 степенів. На вершку того кута стала ся катастрофа. З противної сторони надїхав другий надзвичайний поїзд. Машиніст поспішного поїзду старав ся здержати поїзд, але було за пізно. По короткім, грізнім, перериваним свисті льокомотиви машини обох поїздів збили ся в одну масу зелїза. На щастє кондуктори сейчас загальмували колеса і через те дальші ваґони з подорожними вийшли цїло з катастрофи. В хвилї удару настав страшний гук. Земля задрожала. Я отворив двері воза і вскочив на шлях. Машини обох поїздів збиті в купу лежали в рові, а сусїдні вози творили одну масу поломаних дощок і зелїза. Зпоміж тої маси я побачив вистаючі людскі ноги, дальше видко було тїло якоїсь женщини. Машиністи і палячі обох поїздів лежали попарені, з поломаними ногами і руками в рові. Саме тодї падав рісний дощ і тому лише не вибух пожар між останками ваґонів. Подорожні з цїлих ваґонів одні з переляку утїкли в ліс, а инші взяли ся ратувати нещасних калїк. Місто Шпремберґ лежить від того місця ледви о чверть години дороги, але минув довгий час, заким прийшов ратунковий поїзд. Вже смеркало ся. Лїкарі і робітники при сьвітлї смолоскипів почали шукати ранених, яких придушені стони пронизували серце. На місци згинуло тодї 15 осіб, а між иншими цїла родина радника Рокава зі Зґожелиць і 16-лїтний син кн. Генриха XXVI., наслїдник престола в Райс. Тожсамосуи всїх осіб не стверджено. Крім многих осіб лекше ранених, були три з тяжкими ранами і тї мабуть також померли. — Нїмецкі ґазети доносять, що вину катастрофи поносить урядник руху на стациї Шпремберґ, бо за скоро випустив поїзд, хоч знав, що з противної сторони сиґналїзовано надзвичайний поїзд. Урядника сего вже усунено і заряджено слїдство.

— **Академічний Дім.** Комітет „Академічного Дому“, докупивши в січни с. р. сусїдний ґрунт, розписав на внесенє свого фахового до-

---

III.

В Делярні. — Ґустав Ваза. — Штокгольм.

Тоту сторону Швеції, в котру тепер вступаємо, на жаль лиш на коротку гостину, називають в ґеоґрафіях з нїмецка Далекарлею, а то хибна назва. Далекарле називає ся мужеский житель краю, особливо в північній єго части, а дївчина зве ся Далекулля. Але Делярне зве ся тота сторона, що так дорога і сьвята для кождого Шведа, як ніяка инша часть єго вітчини. Краса природи і первістні звичаї народні, що тут ще чисто збереглися, вяжуть ся з історією, щоби з Делярни то зробити, чим она єсть. Не знає ся Шведів, скоро не пізнало ся бодай трошки сих сторін так богатих в красу і повабність, а можна їм придивити ся над озером Сільян, котре називають „оком Делярни“.

В яснім сяєві уносить ся імя „Ґустав Ваза“ понад долиною Сільян. Гонений мов би яка дика зьвірина сховав ся той герой в лїси над озером Сільян, там промовив він до Далекарлів і з ними вибрав ся він проганяти Данців з краю. А коли нарід здав на него королївску корону, він додержав єму вірність. Він одержав власть бути самовладником, а зробив свій нарід вільним. У внуцї того Вази, в Ґуставі Вазі, видять Шведи свого найбільшого героя воєнного, котрий приніс краєви славу і добро. Про того Вазу і єго рід годить ся сказати тут кілька слів, тим більше, що з іменем Ваза вяже ся також спорий кусень історії і инших народів европейских.

Ваза то не імя а придомок старого шляхотского роду шведского. Шведи, подібно як ще доси Росияни — а може то й до нинї ще слїди скандинавщини у Росиян — називали себе по батькови. Отже згаданий повисше Ґустав Ваза звав ся первістно Ґустав Еріксон (син Еріка, подібно як у Росиян: Николай Александрович — син Александра) і був найстаршим сином Еріка Йогансона (син Йогана — Івана), котрий по батькови мав придомок або родове імя Ваза, мабуть від своєї маєтности Ваза в Уплянді. Ґустав Ваза родив ся в 1496 р. в Ліндгольмен в Уплянді і одержав дуже старанне вихованє а відтак учив ся в школї в Упсалї. Єго свояк по матери, Стен Стуре, взяв був єго до себе і під ним воював він против даньского короля Християна II. в 1518 р. Коли опісля завели ся мирові переговори, мусів він разом з пять иншими знатними Шведами піти на закладника на даньску фльоту, що стояла під Штокгольмом. Король Християн взяв тодї єго і єго товаришів в неволю і казав їх відвезти до Данії. В осени 1519 р. утїк він з Данії перебраний за селянина до Фленсбурґа і став там на службу до якихсь купців, що торгували волами. З ними прийшов він до нїмецкого міста Любеки а рада того міста відослала єго Швеції, де він в маю 1520 р. недалеко Кальмара висїв на беріг.

Під ту пору бльокувала даньска фльота місто Кальмар. Ґустав Ваза намавляв місто до дальшого опору, але надармо; місто піддало ся а Ґустав втїк тодї до Делярни і тут ховав ся по лїсах, бо за ним пустилось було в погоню даньске войско. Він старав ся опісля кілька разів намовити Далекарлів (жителїв Делярни) до ворохобнї против Данців, але надармо. Аж коли розійшла ся вість, що Данці зробили різню в Штокгольмі, і коли пішла чутка, що кор. Християн хоче наложити на селян новий податок, вибрали Далекарлї Ґустава своїм проводирем і він небавком загорнув цїлу Делярну в свої руки. Але тодї виступив против Ґустава і єго Далекарлів архієпископ Тролле з войском в силї 6000 мужа. Ґустав побив єго, взяв місто Упсалю і пустив ся до Штокгольму, але міг се місто здобути. Тимчасом збори шведских панів в серпни 1521 р. іменували єго завідателем держави і верховним командантом войска. Одержавши ту законну власть, зачав він заводити правлїнє в краю і збільшати свою воєнну силу. При помочи міста Любеки, котре післало єму 10 кораблїв, удало ся єму здобути міста Кальмар і Штокгольм. Але ще перед тим скликав він представителїв шведских станів на раду державну до Стреґнис і там дня 6 червня 1523 р. вибрано єго королем.

По занятю Штокгольму здобув Ґустав ще й Фінляндию і став ся там володїтелем цїлої шведскої держави. Длятого, що католицкі епіскопи ставали по сторонї Данії і виступали з войском против него, постановив він за радою свого канцлера Лярса Андерзона (Лаврентия Андрієвича) зломити їх силу і взяв ся заводити поволи лютерску віру. Він покасував монастирі, забрав більшу часть церковного і монастирского майна, наложив на духовеньство податки і сам визначував єго доходи. На радї державній в 1544 р. зробив він угоду з представителями станів, після котрої Шведи перестали вибирати короля а власть королївска стала ся дідичною для роду Вази і найстарший син єго Еріх став наслїдником престола. Так став ся Ґустав Ваза основателем независимого і дідичного королївства Швеції і основателем пануючого роду Вазів. Ґустав Ваза I. помер в 1560 р. а по нїм слїдував єго син Еріх XIV. Сего скинув з престола єго брат Іван III., що мав за жінку польску княгиню Катерину Ягайлонку. Він виховував свого сина Зиґмунта в католицкій вірі і той став опісля польским королем з роду Вазів.

Але вернім тепер до дальшої подорожі по Делярні. Їдучи від сторони озера Фрікен, переїзджаємо насамперед через довгі лїсисті сторони, а відтак коло Людвіка в'їзджаємо в дуже хорошу країну, котрої краса стає щораз більша. Небавком пізнаємо виразно черти характеру

радника-члена проф. Левиньского конкурс на пляни дому з реченцем 25 марта взглядно і цьвітня. З шести плянів, що вилинули на сей конкурс комісия зложена з проф. Левиньского, інж. Гавришкевича й Нагірного, не признала ні одного вповні відповідним, і нагородила три з них лише другими нагородами. Тому комітет в цьвітни с. р. поручив, за рекомендациєю проф. Левиньского, інж. Філ. Левицкому і Тад. Обміньскому виладженє пляну по вказівкам комітету і зладженє конторису. На день 1 липня були ними виладжені пляни й конториси двоповерхового будинка, 420 кв. метрів забудованя, з помешканями на 64 студентів (покої для одного, двох і трох, майже в рівнім числі), з великою їдальною салею в сутеренах, читальнею і сальоном у партері, та двома артистичними робітнями на стриху. Пляни єї, з деякими змінами, були потім апробовані комітетом і куратором „Ак. Дому“, проф. Грушевським, і внесені до затвердженя маґістрату, почім комітет розписав конкурс на будову „Ак. Дому“ „до ключа“, з реченцем для внесеня оферт на 29 н. с. липня. Однак загальний страйк будівельних робітників, привівши до застої всяку будівельну роботу й зробивши непевними всї будівельні цінники, змушує тепер комітет продовжити реченець для оферт. До фонду „Академічного Дому“ вплинула за сей час жертва від проф. Ів. Горбачевского в Празї в кwоті 300 корон.

— **Рускі путники до Сьвятої землї.** З Відня доносять: Прибув тут спеціяльний поїзд везучий 514 путників під проводом Єго Ексц. Впреосьв. Митрополита Шептицкого до Сьвятої землї. Серед путників знаходить ся около 200 сьвященників. Вечером від'їхали путники в дальшу дорогу і нині рано станули мабуть в Триєстї.

— **Скандальний процес Муррів** в Турині, котрий тягнув ся більше як пять місяців, остаточно закінчив ся. В процесї найбільшу ролю грала ґр. Лінда, жінка ґр. Бонмартінї'го, донька славного лїкаря італїяньского і професора університету в Міляні, др. Муррі, єї брат Тулїо Муррі, єго приятель Нальдї, Рожа Бонетті служниця і др. Секкі. Лінда віддавшись за ґр. Бонмартінї'го, не хотїла з ним жити, а приймала у себе других, брат приїзджав до неї також та ще й приводив туди свої любовниці і мав у сестри, в домі ґрафа, навіть свою окрему комнату а для вигоди ключ від неї; служниця на свій лад помагала то своїй пани в єї любовних авантурах, то братови пані, а сама мала також свого „приятеля“ — словом з дому ґрафа Бонмартінї'го зробили дім найбільшої розпусти, яку собі лиш можна подумати. Остаточно прийшло до того, що Тулїо одного разу в ночи забив ґр. Бонмартінїого. Отже ся справа була предметом процесу, до котрого покликано богато сьвідків. Судиї присяжні признали остаточно всіх обжалованих виноватими, а на основі їх вердикту засудив суд: Тулїя Муррі і Нальдї'го на 30 лїт, ґрафиню Лінду і д-ра Секкі на 10 лїт, а Рожу Бонетті на 7 лїт тяжкої вязниці і всїх на заплату коштів процесу.

— **З четвертого поверха** кинула ся вчера служниця у п. Седлячка в Ринку ч. 26, Мария Курило, лїт 20, родом з Жовкви. Причиною сего мало бути то, що п. Седлячек з нею зле обходив ся і нарікав, що она не сповняє своїх обовязків і придержує у себе Лавра Кравця, наймита з реставрациї Шапіри. Курилівна хотїла повісити ся на поді тої камениці, але сторожиха тої камениці, Апольонія Масник перешкодила тому, побігла за нею, стягнула єї звідтам і сховала ключі. В хвили, коли сходили обі разом зі стриху, роздразнена Курилівна кинула ся з вікна четвертого поверха. Нещасливу, тяжко потовчену і покалїчену відставила стация ратункова до шпиталю.

Телеґрами.

Відень 12 серпня. Міністер просьвіти надав право публичности приватним школам: 1-клясовій євангелицкій школї у Вигоді, 3-клясовій школї мужеській жидівській фондациї бар. Гірша в Розвадові і 4-клясовій школї тої самої фондациї в Глинянах.

Будапешт 12 серпня. Ґр. Юл. Андраші оголосив в Budap. Hirlap статю, в котрій висказує гадку, що угорский парлямент має безусловно право поставити теперішнє правительство в стан обжалованя, бо то правительство розпоряджає безправно доходами краю, приймає гроші, до котрих побору не має права і робить видатки, до котрих не єсть уповажнене.

Льондон 12 серпня. Францускі офіцири зложили вінець на гробі королевої у Віндзорі.

Мадрид 12 серпня. Вчера скликано раду кабінетову в наглій справі заведеня конечної комунікациї каблевої з Канадийскими островами. Рада ухвалила безпроволочну направу кабля.

Мадрид 12 серпня. Велика тутешна фабрика тютюну стоїть в огни. Шкода єсть дуже велика.

Ню-Йорк 12 серпня. New York Tribuna увіряє на основі добрих інформаций, що Росия приготовлена до заплаченя значного відшкодованя, а навіть поробила кроки до узисканя відповідної суми, котрої висота вже звістна.

Ню-Йорк 12 серпня. (Б. Райтера) „New-York World“ доносить: Відобравши з рук Японців услівя мира, вислали російскі повновластники насампередь телеґрами до фірми Ротшільда в Парижи і до якогось банкіра в Амстердамі а відтак аж телеґрафували мирові услівя до Петербурґа.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ціна збіжа** у Львові дня 11 серпня: Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·— до 8·15; жито 6·15 до 6·30; овес 6·90 до 7·10; ячмінь пашний 6·— до 6·25; ячмінь броварний 6·25 до 6·50; ріпак 11·25 до 11·50; льнянка —·— до —·— горох до вареня 8·— до 9·25; вика —·— до —·—; бобик 6·25 до 6·50; гречка —·— до —·—; кукурудза стара 7·05 до 7·75; хміль за 56 кільо 70·— до 75·—; конюшина червона 50·— до 65·—; конюшина біла 50·— до 65·—; конюшина шведска —·— до —·—; тимотка —·— до —·—.

верховини. Сторона стає більше скалиста, хати на зубічах присувають ся близше до себе і лучать ся в села, великі хутори стають рідші, побіч чистеньких, на червоно помальованих хаток, — иноді навіть переважно, виступають бідно виглядаючі не помальовані, сїрі хатки з драниць. Впадають в очи хати, що стоять на палях понад землею і длятого надають оселям якогось неспокійного вигляду. Пізнійше довідуємо ся, що то комори, належачі до кождої хати, на запаси в зимі, коли нема дороги. Одінє у робітниць в поли та у дїтий показує, що ми зайшли в ту одніссеньку сторону Швеції, в котрій ще задержала ся стара народна нoша.

Над веселим і миленьким озером Інс'єн пересїдаємо ся з зелїзниці на пароход, а пливучи якийсь час по ріці Даль-Ельф, висїдаємо наконець в Лєксанд на полудневім кінци озера Сільян. Коло причалї маємо лиш ріку перед собою. Ідучи в гору, мусїли ми переходити через довге село, а відтак по широкій березовій алеї до церкви. Єсть то широкий білий будинок з тяжкою чорною кришею з ґонт та з малими, білими вежочками з дерева і виглядає поважно, а недалеко коло него стоїть дзвіниця помальована на червоно. Нас вабить недалекий ліс, де побіч смерек виступають пишні високі сосни з гладкими пнями. Перейшовши поміж стадо рогатої худоби, що тут пасе ся, вступаємо в холодний темно-зелений ліс. Аж ось по кількох кроках стрічаємо один з тих чудно любих образів, що то їх ніби видумують поети, а котрі преці таки знаходять ся в дїйстности. Дві правдиві, справдешні червоноголовки, такі самісенькі, як їх малюють в книжках з казками, держачись за руки ідуть напроти нас: двоє бесеньких дівчаток, одній може вісім, а другій десять лїт, обі в споловілих спідничках. У кождої на головці червона шапочка, а з заду звисає на плечі довге біляве волосє. Цікавими очетами споглядають на чужинця, кланяють ся після звичаю в краю зігнувши легенько колїно і поздоровляють словами „ґод даґ“ (добрий день). То маленькі далєкуль́ї і більше нїчого. А чужинець відчуває, що лїсом несе ся мила народна пісня.

Минувши ліс, видимо перед собою новий краєвид. У мірній висоті при дорозї в якімсь сільци, котре впрочім не представляє собою нїчого незвичайного, видимо перед собою якусь обгороджену з'убіч, на ній кілька нужденних хат зі згаданими на палях коморами, а замість того, що у селян звичайно цьвітник творить, дико порозкидане камінє. Входимо до того якогось дивного царства, в котрім видко лиш одну дївчину, що пильнує кози і робить панчоху, а у неї на головці так само червона шапочка і так само звисає довге біляве волосє. Люди в поли. Одна хата стоїть отвором, а ми входимо до середини. Грубий простий стіл, під стїною лавка, жердка до вішаня біля і одежі, до того отверте огнище з каміня і величезний бовдур на тим, в миснику модна дешева посудина. Лиш у богатих селян можна ще стрітити дорогу мідяну посудину. Головним скарбом бідної хатини здаєсь бути також не дуже старий стоячий годинник. Але для нас видавала ся найдивнїйшою якась величезна, висока і широка шафа, котра на долинї і на першім поверсї мала по два отвори, закритї двома цьвітистими заслонами. Ми відсунули ті заслони і побачили перед собою нїчо иншого, як лиш на поверх високу, роздїлену на чотири части родинну постіль. Крім сеї комнати, де мешкали, спали і варили, не було в хатї більше нїчого, як ще лиш малий шпихлїр на поді. Я видїв ще простїйші хати, як ся, котрі попадали не пахли бідногою, лиш показували симпатичну черту чистоти і порядку.

(Дальше буде).

Оповіщенє

— Ц. к. галицке Товариство господарске, відділ Покутський в Коломиї має на складі **знамениті плуги сталеві** доораня, нової системи, виробу **п. Плейзи**. Ті плуги суть випробовані, і пристосовлені для наших селян, а на краєвих вистaвах кільканайцять разів преміовані срібними медалями. — Ціни плугів суть низькі і так: плуг No I з грядїлем і чепигами деревляними коштує 10 зр.; No II сильнїйший 11 зр.; No III 12 зр. Колїсниця сильно окована з цілком зелїзними колесами до плуга No I 7 зр.; No II 8 зр. — разом плуг No I з колїсницею 17 зр., No II 19 зр. Плуги з цілком зелїзними чепигами о 1 зр. дорожше.

Замавляти просимо під адресою: Ц. к. Товариство господарске відділ **Покутский** в **Коломиї** (Рада повітова).

За редакцию відповідає: Адам **Креховецкий**.

Підставове реченє: Кождий кусник мила з назвою „ШІХТ“ єсть під ґаранцією чистий і без найменших шкідних частий складових.

ШІХТА МИЛО

мило з „ОЛЕНЕМ“ або „КЛЮЧЕМ“

єсть найліпше

а в уживаню найдешевше, до всілякого біля і всякого праня.

Ґаранция. 25.000 К заплатить фірма Жорж ШІХТ в Авсіґ кождому, хто доведе, що мило з назвою „Шіхт“ містить в собі які небудь шкідливі домішки.

Повне переконанє, що антикаря

Тірророго бальсам і центофолії масть

ві всїх внутренних терпінях, інфлюенци, катарах, корчах, ріжнородних запаленях, ослабленях, забуренях в травленю, ранах, при всяких ушкодженях тїла і т. д. і т. д.

Кождий при замовленю бальсаму або на специяльне жаданє дістане ґратіс книжочку з тисячами оригінальних подяк яко домовий порадник. — 12 малих або 6 подвійних флящок бальсаму коштує 5 корон, 60 малих або 30 подвійних флящок 15 корон. — 2 флякони масти центофолії 3·60 К франко разом з опакованем.

Прошу адресовати:

Apotheker A. Thierry in Pregrada bei Rohitsch.

Тих, котрі наслїдують і перепродують фальсифікати, будемо судово потягати до відвічальности.

Дістати можна у всїх більших антиках у Львові і на провінциї.

БІЛЄТИ ЇЗДИ

на всї зелїзницї **краєві і заграничні**

продає

Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского, Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Під засїви осінні

поручає

ШТУЧНІ НАВОЗИ

І. галицке Товариство акцийне для промислу хемічного (передтим Спілки командитової Банґа) у Львові

ул. Академична ч. 8 І п.

На жаданє висилає ся цїнники відвор. і оплатно.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).